SAŽETAK JAPANSKE GRAMATIKE ZA PONAVLJANJE

LOVRIŠA

1. Uvod

qwertyuiops dfghjklzxcvbnmQWERTYUIOPASDFGHJKLZXCVBNMdfjkl

thanks foj ingtroducing vphantom that I haven't known before. It will be sophisticatedMl未然形 jif sophisticatedMl未然形jif sophisticatedMl未然形jifon the fly we can make a query against the しゅう・ぎゅっと・しょう letters to find the heighest letter and the deepest letter.

2. Vrste riječi

Riječi se dijele na sljedeće vrste:

- nepromjenjive vrste:
  - 名詞 imenice
  - 形容詞 na-pridjevi 副詞 prilozi
- promjenjive vrste:

  - 動詞 glagoli 形容詞 *i*-pridjevi
- - 助詞 čestice
- 2.1. 名詞 imenice.
- 2.2. 助詞 čestice.

3. OSNOVNI DJELOVI JAPANSKE REČENICE

U tradicionalnoj analizi, japanska rečenica sastoji se od teme i reme (engl. topic i comment).

3.1. Predikat. TODO: Što je predikat – definicija. Predikat može biti glagolski i imenski. Glagolski predikati sastoje se od glagola ili i-pridjeva, a imenski od imenice ili na-pridjeva i kopule. Predikat nosi osnovnu informaciju u rečenici, a ostale riječi pobliže objašnjavaju smisao rečenice.

2 LOVRIŠA

4. GLAGOLI

Osnova je korijen. Oblik je ono što se koristi u rečenicama.

4.1. Glagolske kategorije.

- 4.1.1. Aktivni i stativni. Aktivni glagoli 動態動詞 su oni kojima se izražava radnja ili zbivanje. Stativnim glagolima 状態動詞 izražava se stanje.
- 4.1.2. Prijelazni i neprijelazni.

4.2. Konjugacijske skupine.

- 4.2.1. 五段活用 petostupanjska konjugacija. Glagoli koji pripadaju ovoj konjugaciji u rječničkom obliku završavaju nastavcima く,ぐ,す,ぬ,む,るiliう. Završetak ovih glagola se prilikom konjugiranja pomiče kroz svih pet redaka slogovne tablice, pa otud dolazi naziv 五段活用。Povijesno se ova konjugacija zvala 四段活用,jer se ~o redak nije upotrebljavao.
- 4.2.2. 一段活用—jednostupanjska konjugacija. Glagoli koji pripadaju ovoj konjugaciji u rječničkom obliku završavaju nastavcima ~i る ili ~e る. Njihove konjugirane osnove gube završetak る, ali prethodna ~i, odnosno ~e kana ostaje nepromijenjena, pa otud dolazi naziv 一段活用。Dijeli se na gornju (上一段) i donju (下一段), prema pozicijama ~i i ~e redaka slogovne tablice.
- 4.2.3. 変格活用 nepravilna konjugacija.
- 4.2.4. 二段活用— dvostupanjska konjugacija. U modernom japanskom ova konjugacija se koristi samo još kod glagola 得る. U klasičnom japanskom bilo je puno više takvih glagola, koji su danas postali dio jednostupanjske konjugacijske skupine. Glagoli koji su pripadali ovoj konjugaciji u rječničkom obliku završavali su bilo kojim nastavkom $\sim u$, osim $\stackrel{\circ}{\mathcal{L}}$. Nadalje, ovisno o tome jesu li pripadali $\stackrel{1}{\mathcal{L}}$ ili $\stackrel{\circ}{\mathcal{L}}$ podskupini, njihove irrealis (未然形) i vezivne (連用形) osnove dobivale bi se pomicanjem završne kane u odgovarajući $\sim i$, odnosno $\sim e$ redak; iznimno, $\wp$ se mijenjalo u $\bigvee \stackrel{\circ}{\mathcal{L}}$, a $\stackrel{\circ}{\mathcal{L}}$ u $\stackrel{\circ}{\mathcal{L}}/\stackrel{\circ}{\mathcal{L}}$, dvije kane koje se u modernom japanskom više ne upotrebljavaju. Također, ovo je i jedina konjugacijska skupina glagola kod koje su se opisni i završni oblici razlikovali: završni oblik bio je jednak rječničkom, a opisni je dobivao nastavak $\stackrel{\circ}{\mathcal{L}}$. Realis i imperativna osnova dobivale su se na isti način kao i kod glagola jednostupanjske konjugacije.

4.3. Konjugirane osnove.

4.3.1. 未然形 — *irrealis osnova*. Ova osnova dobiva se kod 五段 glagola pomicanjem zadnje *kane* rječničkog oblika iz *u*-retka u *a*-redak, a kod 一段 glagola odbacivanjem završetka 3. U literaturi se još naziva i *irrealis*, jer se tradicionalno koristila u oblicima koji su značili da se radnja nije (još) dogodila. U modernom jeziku i dalje se koristi za negativne oblike, ali također i za pasivni i kauzativni oblik.

Iz nje se izvode:

- ない形, ず形 negativni nai i zu oblici,
- 受身形 pasivni oblik,

a u klasičnom japanskom i:

- $\sim$ l t kondicional.
- 4.3.2. 意志形 volicionalna osnova. Ova osnova dobiva se kod 五段 glagola pomicanjem zadnje kane rječničkog oblika iz u-retka u o-redak, a kod 一段 glagola odbacivanjem završetka δ . Izvedena je iz 未然形 ili irrealis osnove u modernom jeziku kao rezultat glasovne promjene kod koje a pored u u kombinaciji au prelazi u o i time nastaje produženo $\bar{o}$. Nalazi se samo u volicionalu (hortativu).
- 4.3.3. 連用形 vezivna osnova. Ova osnova dobiva se kod 五段 glagola pomicanjem zadnje kane rječničkog oblika u i-redak.

Iz nje se izvode:

- pristojni oblici ~ます
- složeni glagoli
- 4.3.4. 音便形 eufonijska osnova. Ova osnova izvedena je 連用形 ili vezivne osnove u modernom jeziku kao rezultat glasovne promjene kod koje kombinacija $\sim i + t \sim$ kontrakcijom postaje

$$v/5/b + t^{\sim} \rightarrow ct^{\sim}$$
 $v/5/b + t^{\sim} \rightarrow cd^{\sim}$
 $v/5/b + t^{\sim} \rightarrow cd^{\sim}$
 $v/5/b + t^{\sim} \rightarrow cd^{\sim}$
 $v/5/b + t^{\sim} \rightarrow cd^{\sim}$

4 LOVRIŠA

- 4.3.5. 終止形 terminativna osnova. Ova osnova jednaka je rječničkom obliku i završava na u. Koristi se za završetke rečenica.
- 4.3.6. 連体形 atributivna osnova. Ova osnova jednaka je rječničkom obliku i završava na u. Koristi se za opis imenskih fraza.
- 4.3.7. 仮定形—hipotetska osnova. Ova osnova dobiva se kod 五段 glagola pomicanjem zadnje kane rječničkog oblika iz u-retka u e-redak. Naziva se tradicionalno još i realis osnova, jer se u klasičnom japanskom koristila u oblicima kod kojih se radnja već dogodila.
- 4.3.8. 可能形 potencijalna osnova.
- 4.3.9. 命令形—zapovijedna osnova.

	語例	未然形みいぜんいけい	意志形	連用形	音便形 ぉん・びん・けい	終止形 しゅう・し・けい 連体形 れん・たい・けい	仮定形 かていけい 可能形 か・のう・けい	命令形
上一段	見る。	見み	見み	見。	見み	見る ^み	見れ	見ろ 見よ
下一段	寝る	复和	复和	寝ね	复和	寝る	寝れ	ゅ 寝ョ 寝ョ
カ行五段	書く	書か	書こ	書き	書い	書く	書け	書け
ガ行五段	ゥ 嗅ぐ	嗅が	嗅ご	ゥ 嗅ぎ	ゥ 嗅い*	^か 嗅ぐ	嗅げ	ゥ 嗅げ
サ行五段	消す	消さ	消そ	消し	消し	消す	消せ	消せ
タ行五段	持つ	持た	, 持と	, 持ち	持っ	持つ	, 持て	, 持て
バ行五段	泛猟	飛ば	飛ぼ	飛び	飛ん*	飛ぶ	飛べ	飛ね
マ行五段	飲む	飲ま	飲も	飲み	飲ん*	飲む	飲め	飲め
ナ行五段	死ぬ	死ぬ	死の	死に	死ん*	死ぬ	死ね	死ね
ラ行五段	取る	取ら	取ろ	取り	取っ	取る	取れ	取れ
ワア行五段	_か	買わ	買おか	買い	買っ	_か	買え ゕ	買え
力行変	来る	来。	来。	来	来	来る	来れ来。	来い
サ行変	する	L	l	L	L	する	すれ	しろ
		さ					できる	せよ
		せ						

4.4. Glagolski oblici.

- 4.4.1. *Imperfektiv*. Označava generalno nesvršenu radnju ili stanje. Jednak je terminativnoj i atributivnoj osnovi.
- 4.4.2. Negativ. Označava stanje u kojem se neka radnja ili stanje ne odvija.

- 4.4.3. Perfektiv. Označava svršenu radnju ili stanje.
- 4.4.4. ~te oblik. Koristi se za spajanje.
- 4.4.5. Konjunktiv. Koristi se za spajanje.
- 4.4.6. Volicional. Označava poziv da se učini radnja.
- 4.4.7. Pasiv. Označava da subjekt trpi posljedicu agentove radnje.
- 4.4.8. Kauzativ. Označava da je subjekt uzrokuje objekt da čini radnju.
- 4.4.9. Imperativ. Označava jaku zapovijed.
- 4.4.10. Potencijal. Označava moguće stanje.
- 4.4.11. *Kondicional*. Označava uvjet u zavisnoj rečenicu koji ostvaruje posljedicu iz glavne rečenice kada je ispunjen.

5. ČESTICE